

Het motief

(Brand-Stiftung)

Blijspel in drie bedrijven

door

GÜNTHER SIEGMUND

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET MOTIEF - BRAND-STIFTUNG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GÜNTHER SIEGMUND** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Pastoor Brand - al van een ietwat oudere jaargang, maar desondanks toch nog zeer vitaal

Meta - zijn huishoudster, van onbestemde leeftijd

Mw. Litjens - weduwe van zo rond de vijftig, zeer resoluut en rechtuit, naar het type haaibaai neigend, zonder echter gemeen te zijn en met het hart toch op de juiste plaats

Erik- haar zoon, met een heimelijke geliefde

Draaiier - ook rond de vijftig, eigenaar van een warenhuis en nogal protserig in z'n optreden

Jettie - zijn dochter, die een geheim met zich draagt

Arend - burgemeester van Zevenhorst en, waar het zijn gemeente betreft, nogal chauvinistisch ingesteld

Spork - burgemeester van Beersveld, die zich heel wat moeite getroost zijn collega Arend in goedgeefsheid de loef af te steken

Hesp - inspecteur bij de brandweer, grote bewondering hebbend voor de vergevingsgezinde inborst van de pastoor

Mw. Odijk - beheerdster van het asielzoekerscentrum en ook eerlijk trachtend de taak, waarvoor ze staat, naar beste kunnen uit te voeren

DECOR:

Allerleide de bedrijven spelen in dezelfde ruimte en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links 'n deur, die naar buiten voert, alsmede naar de kamer van Meta en de keuken. In de korte kant rechts 'n deur naar de slaapkamer van de pastoor. Deze wordt slechts twee of drie keer benut, al het andere verkeer speelt zich af via de deur links. Ergens is ook 'n raam, dat alleen maar dient om erdoor naar buiten te kijken. In het eerste bedrijf staat een samenraapseltje van allerlei meubelstijlen door elkaar, waaronder twee schemerlampen, een tafel met stoelen, een divan en een bureau. Op het bureau 'n telefoon. Gaandeweg het eerste bedrijf begint Meta stilaan met de meubelen te schuiven en 'n beetje lijn in de opstelling te brengen. Als het tweede bedrijf begint, ziet de kamer er veel beter uit, compleet met gordijntjes voor het raam, tafelkleed, kussen op de divan, schilderijen aan de wanden, 'n bloemetje hier of daar etc., al naar de mogelijkheden ter plekke.

EERSTE BEDRIJF

Arend op van links, gevolgd door Brand en Meta, alledrie zien ze er vermoeid uit, 'n beetje onverzorgd zelfs, Brand draagt koffer, Meta 'n reistas.

Arend: Zo, meneer pastoor, dit is 't dan. Beslist niet volmaakt, maar meer kon ik in die korte tijd niet voor elkaar krijgen. *(tot Meta)* En uw kamer is hier, *(op links doelend)* rechts om de hoek.

Brand: Wel, meneer de burgemeester, het is, eerlijk gezegd, beduidend meer dan ik verwacht had.

Arend: *(deur rechts openhoudend)* En hier is dan uw slaapkamer. U ziet 't wel, bed, kast, wasgelegenheid en zelfs al 'n kleedje.

Brand: Ja ja, best wel acceptabel.

Arend: *(sluit deur, tot Meta)* Naast uw kamer is 'n klein keukentje en gas en elektriciteit zijn al aangesloten.

Brand: Ik sta er echt van te kijken, hoe u dat allemaal zo vlug voor elkaar hebt gekregen.

Arend: *(wijst)* 'n Telefoon heb ik ook maar meteen laten brengen, de leidingen lagen er immers nog, maar de aansluiting is nog niet rond. Wordt nog aan gewerkt. Maar ik heb er wel voor gezorgd, dat u uw oude nummer kunt houden.

Brand: Nog betere en snellere hulp zou schier onmogelijk zijn geweest, nietwaar Meta?

Meta: Zegt u dat wel, meneer pastoor. Ik sta er ook echt van te kijken. *(zij brengt het koffer van Brand naar kamer rechts, gaat daarna met haar tas af via links)*

Arend: Niemand zal kunnen beweren, dat de gemeente Zevenhorst haar pastoor, toen de nood aan de man kwam, in de steek heeft gelaten.

Brand: Dat zal na vannacht ook niemand durven te beweren. Maar eh, hoe is 't met mevrouw Litjens?

Arend: Die hebben we voorlopig bij De Waal ondergebracht. Daar stonden nog twee dakkamertjes leeg. In 't asielzoekerscentrum zou gerieflijker zijn geweest, maar daar wilde ze met geen geweld naar toe... Wat ik overigens nog wilde zeggen, meneer pastoor, er zal u natuurlijk ook een aanzienlijk bedrag aan geld ter beschikking worden gesteld. Er is vanavond toch raadsvergadering en dan zal ik wel eens zien wat er voor u te regelen valt.

Brand: Meneer de burgemeester, ik sta werkelijk versteld. Weer 'n dak boven ons hoofd, bedden, meubelen, zelfs al 'n telefoon. Ongelooflijk!

Arend: We mogen van geluk spreken, dat we deze bouwval nog niet

hadden afgebroken. Nu kan hij nog zolang dienst doen, totdat u weer 'n nieuwe woning hebt, nietwaar? Nog altijd beter, als dat u bij vreemden zou moeten wonen. Bovendien zal ik er wel voor zorgen, dat het u hier aan niets ontbreekt, en dan bent u deze verschrikkelijke nacht weer binnen de kortste keren vergeten!

Brand: Denkt u?

Arend: Nou ja, vergeten kan men iets dergelijks natuurlijk nooit, maar dat alles voor u gedaan wordt wat maar mogelijk is, daarvoor sta ik persoonlijk borg.

Brand: Zeer lovenswaardig, burgemeester.

Arend: Meneer pastoor, dat is een christenplicht! De bliksem had ook bij mij kunnen inslaan en dan zou ik net zo goed op hulp zijn aangewezen. En derhalve, als u wensen hebt, schroomt u niet er mij meteen van in kennis te stellen.

Brand: Ik heb er al een.

Arend: Aha. Laat u maar horen.

Brand: Dat u komende zondag niet weer in slaap valt in de kerk.

Arend: Maar, meneer pastoor!

Brand: Als u alleen maar naar de kerk komt om gezien te worden, kunt u ook net zo goed thuisblijven. Wat is dat nu voor 'n gezicht, als de burgemeester in de kerk zit te pitten.

Arend: (*berouwvol*) Sorry, meneer pastoor, 't zal niet meer gebeuren.

Brand: Nou ja, 't zal ook wel aan mezelf gelegen hebben. Als de mensen inslapen, is de preek doorgaans ook niet bijzonder interessant.

Arend: Dat was ze zeker wel, meneer pastoor, want ik kan me er nog ieder woord van herinneren. 'n Beetje moe ben ik alleen aan 't einde geworden, omdat we de avond ervoor 'n lange vergadering hadden.

Brand: Had ik ook. Tot vier uur 's morgens aan het bed van moeke Geerlings.

Arend: Ach zo. Nou ja, maar geholpen heeft het helaas niet. Laten we nu eerlijk zijn.

Brand: Dat ligt er maar helemaal aan hoe men 't bekijkt.

Arend: Zeker. Maar wat ik bedoel is: u hebt haar natuurlijk alle mogelijke geestelijke bijstand gegeven, maar ten grave dragen moeten we haar vandaag toch.

Brand: Meneer de burgemeester, ik ben nu eenmaal geen arts en nog minder onze lieve heer!

Arend: Maar u bent wel de vriend van laatstgenoemde.

Brand: Zo noemt men mij hier, ja, maar dat is niet "mijn" uitvinding. Maar kom, nu ga ik eerst eens de keuken en Meta's kamer bekijken.

Litjens: (*zonder te kloppen op van links*) Ach, kijk eens aan. (*om zich*

heen kijkend) Hier heeft men alweer van alles en ik zit bij De Waal op zolder, op 'n oude matras! Als u maar weet, meneer de burgemeester, dat ik vannacht net zo goed ben afgebrand!

Brand: Mevrouw Litjens, we doen echt alles wat in onze macht ligt!

Litjens: Ja ja, maar dan wel met het duidelijke onderscheid, dat meneer pastoor voorrang krijgt, want dat is 't vriendje van onze lieve heer en kan iemand, als het eenmaal zover is, daarboven 'n leuk plaatsje bezorgen, nietwaar burgemeester?

Brand: Mevrouw Litjens, ik moet u toch verzoeken!

Litjens: Och kom, meneer pastoor, ik heb immers niets tegen u. Maar zegt u nu zelf, heb ik dan ongelijk? Ik moet in m'n eentje weer helemaal van voren af aan beginnen, zonder hulp en bijstand en u krijgt het van voren en van achteren toegestopt! En dan te bedenken, dat de bliksem bij mij veel eerder is ingeslagen dan bij u. Maar ik ben natuurlijk zomaar toevallig 'n beetje méé afgebrand, als toegift zogezegd. (*gaat zitten, half snikkend*) Mijn klein mooi koninkrijkje, met dure meubeltjes... alles weg, alles! En mijn Erik ook nog!

Brand: (*troostend*) Rustig nu maar, mevrouw Litjens, rustig. Ook u krijgt hulp.

Litjens: En ik ben niet eens verzekerd.

Arend: Toch ook 'n toppunt van lichtzinnigheid zeg!

Litjens: En waarvan zou ik dan de dure premie hebben moeten betalen? Ik ben maar 'n arme weduwe en sta overal alleen voor! Mijn Erik kan me niet onderhouden en 'n nieuwe inrichting kan de jongen me al helemaal niet kopen.

Brand: Dan zal er heus wel 'n andere weg gevonden worden, om u er weer bovenop te helpen, mevrouw Litjens. Helemaal alleen is niemand.

Litjens: Maar ik dan toch wel! Mijn Erik is sinds gisteravond verdwenen en heeft zich niet meer laten zien!

Arend: Uw Erik is toch geen kind meer!

Brand: En hij is toch al vaker 'n nacht weggebleven.

Litjens: Had hij dan tenminste niet gisteren kunnen thuisblijven om me bij te staan?

Brand: Toe nou, mevrouw Litjens. De jongen heeft toch niet vooruit kunnen zien, dat er zoiets verschrikkelijks zou gebeuren.

Litjens: Ik wist allang, dat we door 'n ongeluk getroffen zouden worden, toen me gistermiddag 'n zwarte kat voor de voeten liep, van links naar rechts!

Arend: (*minachtend*) Bijgeloof!

Litjens: Bijgeloof? Het bewijs is er nu immers!

Arend: Dan is het toeval geweest, mevrouw Litjens!

Litjens: Toeval? Weet u dan niet meer, wat meneer pastoor afgelopen zondag in zijn preek over het toeval heeft gezegd? Zult u wel weer hebben zitten te slapen!

Arend: (*vertwijfeld*) Meneer pastoor!

Brand: Kom kom, mevrouw Litjens, ik denk, dat u 'n beetje in de war bent en dat mag ook geen wonder heten. Maar anderzijds mag u ook blij zijn, dat u het er nog zo goed vanaf gebracht hebt. 't Had ook nog anders kunnen uitpakken.

Litjens: O ja, heel anders! Uw vriend had dat onweer immers niet naar Zevenhorst hoeven te sturen! En dat u 't maar weet: mij ziet u nooit meer in de kerk!

Brand: Mevrouw Litjens, dat zal voor m'n vriend geen enkel beletsel vormen u toch moed te geven voor weer 'n nieuw begin.

Litjens: Voor dat nieuw begin heb ik minstens twintigduizend euro nodig, alsook 'n nieuwe woning. Ik kan immers niet ten eeuwigen dage bij De Waal op zolder blijven zitten! Daar is niet eens verwarming!

Arend: Nog is 't zomer, mevrouw Litjens.

Litjens: O ja, maar over drie maanden kan het 's nachts al behoorlijk koud zijn.

Brand: (*tot Arend*) Over drie maanden zal er voor mevrouw Litjens toch zeker al wel iets meer voorhanden zijn, dan alleen maar verwarming, neem ik aan?

Arend: Maar zeker! Wat dacht u!

Litjens: Maar al m'n mooie porselein, nog 'n aandenken aan moeder zaliger, zal daar niet bij zijn! Net zomin als m'n vitrine, m'n zelf geborduurd wandkleed en het schilderij met dat veldboeket! Ooh, meneer pastoor, wat mag u zich gelukkig prijzen! U krijgt sowieso 'n nieuw huis, 'n hoop geld van de verzekering en wie weet van wie niet nog allemaal! En alle mensen hier in Zevenhorst hebben momenteel maar een thema: Oh, onze arme meneer pastoor is afgebrand! Hoe kunnen we die goeie beste meneer pastoor toch helpen? Maar over mij heeft niemand 't en geholpen wordt ik ook niet!

Brand: Jawel, mevrouw Litjens, heel Zevenhorst zal ook u helpen! Let op m'n woorden!

Litjens: Ach wat! Ik tel toch helemaal niet mee! Net zomin als de vluchtelingen in het asielzoekerscentrum. Daar bekommert zich ook niemand om!

Arend: Dat is niet waar! We doen voor hen wat we kunnen!

Litjens: Als dat zo is, moet de gemeente ook voor mij doen wat ze kan.

Brand: Zal ze ook heus wel, nietwaar burgemeester? Misschien kan ze

mevrouw Litjens wel al op korte termijn ondersteunen met 'n financiële tegemoetkoming.

Litjens: Ondersteunen klinkt goed, maar van terugbetalen kan geen sprake zijn, als u dat maar weet. Kan nu nauwelijks rondkomen van de maandelijkse aalmoes uit 's lands schatkist. (*Meta weer op uit links, begint 'n beetje orde te scheppen in de chaos*)

Brand: Met financiële tegemoetkoming bedoelen we natuurlijk 'n eenmalige schenking. Of niet soms, meneer de burgemeester?

Arend: (*onzeker*) Dat zal ik eerst aan de gemeenteraad moeten voorleggen. Maar het treft slecht, want net nu zitten ze in 't asielzoekerscentrum dringend om 'n nieuwe waskeuken verlegen.

Brand: Dat, waar mevrouw Litjens om verlegen zit, lijkt me anders toch wel 'n beetje van urgentere aard te zijn!

Arend: Best mogelijk, maar ik zal er nochtans de toestemming van de raad voor nodig hebben.

Brand: Dan ziet u erop toe, dat u die krijgt, burgemeester. En verder kunt u dan mijn bed, 'n kast, 'n tafel en twee stoelen weer laten afhalen en ervoor zorgen, dat die naar De Waal gebracht worden.

Litjens: Meneer pastoor, dat is echt fideel van u! En als ik dan ook nog 'n schemerlamp zou kunnen krijgen... Ik bedoel, u hebt er toch twee.

Brand: Natuurlijk. (*tot burgemeester*) Doet u er die dan ook maar bij.

Arend: Alles goed en wel, maar dat met dat bed kan ik niet toestaan. Waar zou u dan moeten slapen?

Brand: Hier, op de divan.

Arend: Nee nee, dat kan toch niet! Nog eerder geef ik u m'n eigen bed!

Brand: In dank aangenomen. Dan hebben we ook al meteen 'n bed voor de zoon van mevrouw Litjens.

Arend: Ik eh, ik wilde eigenlijk zeggen, dat ik in Zevenhorst zeker nog wel een bed zal weten te vinden en natuurlijk ook nog twee.

Brand: Dat is zeer vriendelijk van u, meneer de burgemeester. En als u dan toch eenmaal aan 't zoeken bent, komt u beslist ook nog wel 'n kast, 'n tafel, twee stoelen en verdere spulletjes voor mevrouw Litjens tegen.

Arend: O ja, zal best wel lukken.

Brand: (*al bezig geld uit de portefeuille te halen, het haar gevend*) En kijkt u eens, hier hebt u vijfhonderd euro - (*tot Arend*) van de kerk, meneer de burgemeester - om wat beddengoed te kopen.

Litjens: Vijfhonderd euro voor beddengoed?

Brand: Als er nog wat overblijft, zult u dat best kunnen gebruiken voor nog andere dingen, die u nodig hebt.

Litjens: O ja, die zijn er nog genoeg. Maar dan kom ik met die vijfhonderd euro bij lange na niet klaar.

Brand: Daarover zullen we het dan later nog wel eens hebben.

Litjens: Nou, in elk geval heel hartelijk bedankt, meneer pastoor! Vijfhonderd euro! Als mijn Erik er nu maar was!

Brand: Misschien is hij er al wel en loopt u te zoeken. En voor de rest ben ik van mening, dat u de burgemeester uw volle vertrouwen kunt schenken. Ik doe dat immers ook. Iedereen weet inmiddels wel hoe bekwaam hij is. En 't is niet voor niets, dat hij hier in Zevenhorst zo hoog bij de burgers staat aangeschreven.

Arend: (*voldaan*) Dank u, meneer pastoor. En eh, zoals gezegd, mocht u nog wensen hebben, zegt u het dan meteen.

Brand: Mijn enige wens is nu, dat u al uw aandacht aan het welzijn van mevrouw Litjens schenkt.

Arend: (*voldaan, royaal*) Maar natuurlijk, meneer pastoor, zeker!

Litjens: (*wil af*) Wel eh, dan tot ziens, meneer pastoor. En nogmaals heel hartelijk bedankt!

Brand: Alstublieft geen dank. Probeert u liever weer 'n beetje opgewekt te zijn en uw gramschap 'n beetje in te perken met betrekking tot m'n eh, tot m'n vriend.

Litjens: Hé, moet ik die vijfhonderd euro soms als omkoperij beschouwen?

Arend: (*bestraffend*) Mevrouw Litjens!

Litjens: Rustig maar, edelachtbare. Ik weet heus wel, dat onze pastoor een zeer geschikt mens is, maar met onze lieve heer ben ik, na de afgelopen nacht, nog lang niet in 't reine! (*tot de pastoor*) En dat mag u 'm best wel eens vertellen! Zo te zien hebt u ook alweer telefoon, dus gaat u gerust uw gang!

Brand: (*glimlachend*) Met mijn vriend heb ik altijd draadloos contact.

Litjens: (*afgaand*) Zal wel. Voor dat soort dingen hebt u ook gestudeerd. En dat uw vriend maar blij is, dat ik zoiets niet kan, anders zou ik 'm eens draadloos mijn mening zeggen!

Arend: Sorry, meneer pastoor. Dat mens is nu eenmaal zo.

Brand: En wat mij betreft, mag ze ook gerust zo blijven.

Arend: Zeker, zoals u wenst. (*afgaand*) En eh, tot ziens dan maar.

Brand: Tot later, ja.

Meta: Neem me niet kwalijk, meneer pastoor, maar zulke woorden zou die vrouw toch echt niet in de mond mogen nemen.

Brand: En waarom niet?

Meta: Notabene in 't bijzijn van 'n pastoor!

Brand: Ze had immers gelijk, Meta. En in werkelijkheid zet ze zich ook niet af tegen onze lieve heer.

Meta: O nee? En wat was dat dan, zonet?

Brand: (*ijsberend*) Tot de hemel wendt ze zich als ze huilt, als ze alleen

is met haar verdriet. Gescholden heeft ze enkel maar, om te bereiken dat de zwaarte van haar misère aan het juiste adres komt. Van onze heer heeft ze op dit moment immers weinig te verwachten, omdat de mensen hier in Zevenhorst hem uit hun agenda geschrapt hebben. Die denken alleen maar aan zichzelf en laten die arme vrouw doodleuk op 'n oud veldbed zitten. En moet je zien wat ze in die korte tijd niet allemaal voor ons bij elkaar gesleept hebben! Maar dacht je soms, dat dit voortkomt uit hun christelijke naastenliefde? Aan m'n hoela! 'n Rad willen ze me voor de ogen draaien. Enerzijds, om er hun onverschilligheid ten opzichte van de kerk mee te camoufleren en anderzijds, om er voor alle zekerheid hun zieleheil mee af te kopen, onder het motto: je kunt nooit weten. Ik ken m'n pappenheimers toch! (*zich steeds meer opwindend*) Maar ze komen er nog wel achter! O ja, ik zal ze wel eens de oren wassen! En niet vanaf de kansel, o nee, maar op 'n heel andere wijze.

Meta: Windt u zich toch niet zo op, meneer pastoor! Wat we vannacht hebben meegemaakt, was immers al meer dan genoeg. En vanmiddag hebt u alweer 'n begrafenis!

Brand: (*na korte pauze*) Vertel eens, Meta, heb je vannacht ook persoonlijke dingen verloren? Ik bedoel, waaraan je echt gehecht was?

Meta: Gelukkig niet. Heb er alles nog op tijd kunnen uithalen.

Brand: Dat is dan mooi meegenomen. Al het andere kan vervangen worden.

Meta: En hoe is het bij u?

Brand: De voor mij belangrijkste zaken heb ik ook weten te redden.

Meta: Als de brandweer meteen ter plekke was geweest, had 't huis er nu misschien nog grotendeels gestaan.

Brand: Mogelijk. Maar ze waren immers al bij mevrouw Litjens bezig. En zo groot is ons brandweerkorps nu ook alweer niet.

Meta: (*zielig*) Ons mooi klein huisje. Ik heb 't altijd 'n gezellig pastorijtje gevonden. En nu is het één zwartgeblakerde puinhoop!

Brand: Mooi en gezellig zei je? Wees nu eens eerlijk Meta. 'n Oude bouwval was 't, die sowieso op de nominatie stond om volgend jaar te worden afgebroken. Het bisdom heeft het geld voor 'n nieuwe pastorij immers al toegezegd. Dus, wat hebben we verloren? Niets! En als... (*de telefoon gaat over*) Ha, met de buitenwereld hebben we dus ook weer verbinding. (*neemt af*) Met pastoor Brand... ja hoor, luid en duidelijk... Prima. En bedankt voor de snelle service! (*hangt op, grinnikend*) Voor de persoonlijke vriend van onze lieve heer is hen niets teveel, de farizeeërs! Maar ze zullen er... (*er wordt aangeklopt*) Ja, binnen!

Spork: (*opkomend*) Goedemorgen samen!

Brand: Ha, burgemeester Spork persoonlijk! Zo zo. En wat heeft u helemaal vanuit Beersveld hier naartoe doen komen?

Spork: Wel, meneer pastoor, kunt u zich dat niet denken?

Brand: Ben nog niet in de stemming om zwaar te denken. Maar neemt u toch plaats.

Spork: (*plaatsnemend*) Het eerste, dat ik vanmorgen te horen kreeg was, dat onze nog altijd zeer gewaardeerde voormalige parochieherder was afgebrand en alles verloren had. Ik werd er haast niet goed van en ik kan er geen woorden voor vinden u te vertellen hoezeer 't me voor u spijt.

Brand: Och, burgemeester, daar zullen we ook nog wel overheen komen. Er zijn ergere dingen in 't leven.

Spork: Zeker, zeker, maar zoiets gaat je toch niet in de koude kleren zitten en het eerste wat ik dacht, was, nu moet je toch eens vlug gaan kijken hoe 't er met de pastoor voorstaat.

Brand: (*om zich heen doelend*) U mag gerust kijken, maar veel valt er niet te zien.

Spork: Nee, dat klopt. Tamelijk armzalig moet ik zeggen.

Meta: Hebt u mij nog nodig, meneer pastoor?

Brand: Nee Meta, op dit moment niet.

Meta: (*af in links*) Dan zal ik eens gaan kijken wat er in de keuken zoal van m'n improvisatievermogen gevraagd wordt.

Spork: Was ook 'n verdui... eh, verdom... ik bedoel, 't was me ook 'n kwaad weertje vannacht.

Brand: Ja, kwaad, verdomd en verduiveld!

Spork: Och ja, ik weet, bij u hoef ik niet zo op m'n woorden te letten. Maar goed, onze lieve heer heeft weer eens stevig gescholden, om het zomaar eens te zeggen. Ofschoon het bij ons in Beersveld alleen maar bij schelden is gebleven en er verder geen noemenswaardige schade werd aangericht.

Brand: Dan mag u wel van geluk spreken.

Spork: En hier in Zevenhorst branden twee woningen tegelijk af! Je zou het niet voor mogelijk houden! En eh, was er nog iets te redden?

Brand: Slechts weinig.

Spork: Nou ja, in feite is 't ook niet zo verwonderlijk. Drie maanden geen druppel regen en wat er vannacht gevallen is, mag ook geen naam hebben. Dan branden huizen met 'n rieten dak als 'n fakkel. Nochtans, één troost hebt u: uw woning stond toch op 't punt afgebroken te worden, nietwaar?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto